

చపలచిత్తుడు

శ్రీవారికి—

నేనక్కడలేనుకదాని ఏ అర్ధరాత్రో, అపరాత్రో ఇంటికి చేరకండి. నేను పురిటికోసం మా వాళ్ళింటికి వచ్చినా, నా దిగులంతా మీ కోసమే! మా వదిన పుట్టింటికి వెళ్ళింది. అలాగని మా అన్నయ్య బలాదుర్ తిరగడంలేదు. బుద్ధిగా కూర్చుని కథలు రాసుకుంటున్నాడు. దానివల్ల పేరుకు పేరూ వస్తుంది, డబ్బుకు డబ్బూ వస్తుంది. కాబట్టి మీ చపలచిత్తంతో కాలాన్ని వృధాచేయక ఏ కథలు రాయడానికో ప్రయత్నించండి. ఒక్క కథయినా మీది ప్రచురణార్హత పొందితేనే నేను మళ్ళీ అక్కడికి వచ్చేది గుర్తుంచుకోండి.

మీ, శ్రీమతి.

శ్రీమతిగారూ—

మీ కోరిక నెరవేరింది. మనకి ఆఖ్యాయి వుట్టాడన్న తియ్యటి వార్తని నువ్వు రాస్తే, నా మొదటి కథ ప్రచురింపబడిందనే తియ్యటి వార్తని నేను రాస్తున్నాను. కథను కూడా పంపుతున్నాను. నువ్వెప్పుడు బయల్దేరాలనుకుంటున్నావో రాయి.

నీ రఘు.

వేదగిరి రాంబాబు

శ్రీవారికి,

మీ కథ ప్రచురింపబడిందన్న విషయం నా కానందాన్ని కలిగించినా, ఇతివృత్తం నన్ను కలవరపరచింది. వేశ్యల గురించి అన్ని విషయాలు మీకెలా తెలిసాయి? నాకు అనుమానంగా వుంది మీమీద. మా అన్నయ్య ఎన్నో కథలు రాశాడు. కానీ ఇలాంటి కథల్ని వాడెప్పుడూ రాయలేదు. మీలాంటి చపలచిత్తుణ్ణి నమ్మి నేను కాపురానికి రాలేను.

రాధ.

శ్రీమతిగారూ—

ఆఖర్న మీ శ్రీమతి అనిగాక రాధ అని రాయడంలోనే నీకెంత కోపం వచ్చిందో అర్థమైంది. గట్టిగా ఉత్తరం రాయడమే చేతగాని నేను కథని ఎలా రాయగలననుకున్నావ్? నీ కోరిక, ప్రతిజ్ఞ మీ అన్నయ్యకి రాసి శరణు వేడాను. ఆయనే నా పేర ఓ కథని రాసి పంపాడు. కాబట్టి చపలచిత్తుడెవరో నీకర్థమైపోయి ఉంటుందనుకుంటాను. ఎప్పుడొస్తున్నావ్? ఎదురుచూస్తున్నా—

నీ రఘు.

(ఆంధ్రపత్రిక)